המוב והמעיב. לכל לשיטתו לחס ולשלום בשר לין מברכין המוב והמעיב דלווקא ליין דחיב דיה מרתי לשבח ומשמח מברכין המוב והמעיב לכל בשר ולחם לא מברכינן כלל בערבי פסחים (דף קמ: ושם) דלווקא בשהמברכן משובח מברכים המוב והמעיב לכל בכיולא בו לא (תך) בירושלמי לכילד מברכין ל"ר לכל בר רב הושע לריך לכרך על יין חדש ויין, שיטוי יין ל"ש לכרך, שיטוי מקום לריך לברך היכח דלעמא כשיטוי "מקום" משמע דוקא בשהחירון יפן לפדיף מפי ר"ת פי' דלחי' לין החירון משיב רק שלא ישמשנה לגריעותא יותר מדחי (ב) (ומסיים נה רבי על כל חביח וחביח שהיה פותח היה מברך המוב והמעיב" ומשמע דלח קפיד לח החירון משובח ולח נלמ לחש"ג דיין לחידכר בסוף מ"מ כיון דרבי פליג עליה (ולפדחב"ח יעמידנה לחך דרבי בשמופק לח החירון טוב ומספק היה מברך על כל לחד שמח משובח הוח לחך ל"ח מפרש דעובדח דרבי נח (לחלק) בלדפי ר"ת דלהוח דחדם ויפן מייתי בברכת בורח פרי הגפן דומיח דשיטי מקום דבחר הכי, לכל לח מליטו כן בגמרח שלנו*:

החם דחיכח בני חבורה דשתו בהדיה. והיינו לח שחקו וכיון עמו לכל יחיד לח ולפילו שהחיינו לין מברך יחיד על שיטוי יין דלמ לחקנוה וכן כל בני חדם כשחכלו מברך שהחיינו כדחמרינן בסוף כל מערבין (עירובין מ:): **ורבי** יוחנן לחמר לחני' קנה כיוצח בהם. והלכתח כר' יוחנן לגיבא דליכא בחרח קנה' חפילו קנה והדר קנה' שהיו לו כלים חדשים כיוצח בהלו לריך לברך דקי"ל כרבי יוחנן נגבי דבך מכ"ש לגבי רבי הלכתח כוחיה לחומר ר"י דוקא בבגדים חשובים דומיח דבים חדם נקט כלים חדשים לכל שהיס חשוכין ב"כ כמו מנעלים ותפליחות וחלוק וכיוצח בהן לין לריך לברך. בירושלמי: ר"ח חיים כר לחב"ח לח סוף דבריס חדשים הלח לחני' שחקים כלילו חדשים הן ר' יעקב בשם רבי חייח בר חבח לחמר קנה לומר שהחיינו, ליתן לו לומר המוב והמעיב, נבגדים לומר מלבים עדומים, ול"ע בגמרח שלנו דלח לחבחן המוב והמעיב הלח בדחיכח לחרינח בהדיה:

שותפות והתניא קנרו של דבר על שלו הוא אומר ברוך שהחיינו וקיימנו על שלו ועל של חבירו אומר ברוך המוב והמעיב; וכל היכא דלית לאחרינא בהדיה לא מברך המוב והמעיב **ואתניא** אמרו ליה ילדה אשתו זכר אומר ברוך המוב והמעיב להי בזכר תש"ר? התם נמי דאיכא אשתו בהדיה דניחא ליה דאית ליה שותפות הא דלית ליה ולבסוף הוא אומר ברוך המוב והמעיב התם נמי דאיכא אחי דקא ירתי בהדיה תש"ר **ר' ישיני יין** א"ר לברך ישינו מקום צריך לברך ואי"ר יוסף בר אבא א"ר יוחנן משום ר' שמעון שינוי יין א"צ לברך אבל אומר ברוך המוב והמעיב? התם נמי דאיכא בני חבורה דשתו בהדיה: בנה בית חדש וקנה כלים חדשים וכו': א"ר הונא לא שנו אלא שאין לו כיוצא בהן אבל יש לו כיוצא בהן א"צ לברך ור' יוחנן אמר אפילו יש לו כיוצא בהן צריך לברך מכלל דקסבר בנה בית אחד לומר שהחיינו לא קסבר בנה בית אחד=שתין לו שותפות בה ועליה מברך שהחיינו **אבל** גמיס דלית ליה למרעא שותפות בה שום לא שמרי בה שותפות שום לא קסבר. **קלרו** של דבר. כלומר כללו של דבר: **ולבסוף הוא לומר המוב והמעיב** על כשורות הירושה שבשלחה שבשלחה לו ירושה מלביו שכן בשרושו מה לביו ויורשו כלומר הגיע נכסים: **שיטוי יין**. שחה יין בשטוחה והביחו לו יין: **ר"י לומר מפיו יש לו כיוצא בהן**. מירושה הוחיל ועשין קנין חדש היה לחלו לריך לברך: **מקום**. יש מכלן והלך לביח חחר והביחו לו יין: **ר"י לומר מפיו יש לו כיוצא בהן**. מירושה הוחיל ועשין קנין חדש היה לחלו לריך לברך: **בחקופתה**. מקום שהיה מזורח שם לחחלת היקפה היה שעת חליית המזורות ומלו החחילה להקיף ולשמש: **לימת הוי**. לחחמה בחקופתה קלי: **כל כ"ח ניסן**. של חקופה ניסן (בשנה) כ"ח כשחוזר מחזור גדול של חמה להיות חקופה בשעת חליית המזורות בשבחלי תורה אור היה שעה חחלת ליל ד': **בחורחת** דחלת עבחי ד'. שהעריב שחשו של ג' בשבת ויחחיל ליל ד': **עבחי**. ליל כדחמר בפסחים בשמעתח קמייחח (דף ג.) לחיכח דוכחח דקרו לליליח עבחי: **שבחלי**. שם שעה רלחשובה של ליל ד' שבחושה שעה נהלו מזורות ושבע שעות הן וחזרות חלילה שנ"ם מכ"ל חמלח בהקף סדרן של עולם סימני שעות חחלת הליולות כנ"ל חל"ם חולפי שבח כוכב. חחלת ליל ב' לדק. חחלת ליל ג' טגה. חחלת ליל רביעי שבחלי. חחלת ליל ה' חמה. חחלת ליל שבת לבנה. חחלת ליל שבת מחדים. וסדר חחלת הימים כעולת חחחר חל"ם כנ"ל וחקופה מוסכת מחכרחה ז' שעות ומחלה לומר מחחרחת חחר היום והשעה שנפלה בה חברחה ז' שעות ומחלה הרי שלשים שעות לחרבע חקופות הרי יום ורביע לשנה. לד' שיש חמשה ימים למחל שחין חקופה טופלת בחחלת הלילה חלח לסוף ד' שיש שהוח מחזור קטן וז' מחזורים קטנים למחזור גדול וסימנך דב"ז הגל"ח הרי שחינה בחה לחחלת ליל ד' חלח מכ"ח שיש לכ"ח שיש בראש כל מחזור קטן בחה לחחלת הלילה ובראש מחזור הגדול בחה לחקופה הראשונה שהוח ליל ד': **לומר ברוך שעשה בראשית**. קיס ולהו חלח בשחנה פרט מהלוכו ע"י חדם מסס ומעלה לכל מסס ולומנה הסיבוהו בני חדם דרך חחרים: **והחידנח דשניה פרשני**. מלמעלה לגבר חין מברך עלין שעשה בראשית חלח מחיכי דקירח ולעיל לחיכי דקירי שם מחוז שהוח על הפרט: **חדין**. חריפין מיח וקלין לשקול במחזים וטוכים לשעות שחין מכבידין לח הגוף: ה"ג **והחי דניחוכי** משום דמשמעי ביומח דמשמע לין לריך לברך בורח פרי הגפן בשחר פירוחים שחין לריך לברך: **ר' יוחנן חומר כו'**. חין לריך לברך בורח פרי הגפן חלח על פירוח שיש להם עיקר וגידול ולח על פירוח שחין להם עיקר וגידול: **ר' יוחנן חומר כו'**. חין לריך לברך בורח פרי הגפן חלח על פירוח שיש להם עיקר וגידול ולח על פירוח שחין להם עיקר וגידול:

תנו רבנן *הרואה חמה בתקופתה לבנה [ה] בגבורתה וכוכבים במסילותם ומזלות בסדרן אומר ברוך עושה בראשית *ואימת הוי? אמר אביי כל כ"ח שנין והדר מחזור ונפלה תקופת ניסן בשבתאי באורתא דתלת נגהי ארבע: ר' יהודה אומר הרואה הים וכו': "לפרקים" עד כמה? אמר רמי בר אבא א"ר יצחק "עד ששים יום ואמר רמי בר אבא א"ר יצחק הרואה פרת אגשרא דבבל אומר "ברוך עושה בראשית" והאידנא דשניוה פרסאי "מבי שבור ולעיל רב יוסף אמר מאיתי דקירא ולעיל, ואמר רמי בר אבא הרואה דגלת אגשרא דשבי מתנא אומר "ברוך עושה בראשית", מאי "חדרקל? א"ר אשי שמימיו חדין וקלין מאי *"פרת? שמימיו פרין ורבין ואמר רבא האי דחדיפי בני מחוזא משום דשתו מיא דדגלת האי דגיחורי משום דמשמשי ביממא והאי דנייד עייניה משום דהיירן בבית אפל: על הגשמים כו': על הגשמים "המוב והמעיב" מברך? והא"ר אבהו ואמרי לה במתניתא תנא "מאימתי מברכין על הגשמים? משיצא חתן לקראת כלה מאי מברכין? אמר רב יהודה "מודים אנחנו לך על כל טפה וטפה שהודרת לנו" ורבי יוחנן מסיים בה הכי "אילו פינו מלא שירה כים וכו' אין אנו מספיקין להודות לך ה' אלהינו עד תשתחוה [ג] בא"י רוב ההודאות? רוב ההודאות ולא כל ההודאות? אמר רבא אימא "האל ההודאות" א"ר פפא הלכך "נימרינהו לתרוייהו "רוב ההודאות והאל ההודאות", ואלא קשיא ל"ש האי דשמע משמע הא דהוא מחזי דשמע משמע היינו בשורות טובות ותנן על בשורות טובות אומר ברוך המוב והמעיב אלא אידי ואידי דחזי מרחי ולא קשיא הא דאתא פורתא הא דאתא טובא ואב"א הא והא דאתא טובא ולא קשיא הא דאית ליה ארעא הא דלית ליה ארעא, ליה ארעא המוב והמעיב מברך והא (*תנן) בנה בית חדש וקנה כלים חדשים אומר ברוך שהחיינו והגיענו לזמן הזה [ג] שלו ושל אחרים אומר המוב והמעיב לא קשיא "הא דאית ליה שותפות הא דלית ליה**

תנו רבנן *הרואה חמה בתקופתה לבנה [ה] בגבורתה וכוכבים במסילותם ומזלות בסדרן אומר ברוך עושה בראשית *ואימת הוי? אמר אביי כל כ"ח שנין והדר מחזור ונפלה תקופת ניסן בשבתאי באורתא דתלת נגהי ארבע: ר' יהודה אומר הרואה הים וכו': "לפרקים" עד כמה? אמר רמי בר אבא א"ר יצחק "עד ששים יום ואמר רמי בר אבא א"ר יצחק הרואה פרת אגשרא דבבל אומר "ברוך עושה בראשית", מאי "חדרקל? א"ר אשי שמימיו חדין וקלין מאי *"פרת? שמימיו פרין ורבין ואמר רבא האי דחדיפי בני מחוזא משום דשתו מיא דדגלת האי דגיחורי משום דמשמשי ביממא והאי דנייד עייניה משום דהיירן בבית אפל: על הגשמים כו': על הגשמים "המוב והמעיב" מברך? והא"ר אבהו ואמרי לה במתניתא תנא "מאימתי מברכין על הגשמים? משיצא חתן לקראת כלה מאי מברכין? אמר רב יהודה "מודים אנחנו לך על כל טפה וטפה שהודרת לנו" ורבי יוחנן מסיים בה הכי "אילו פינו מלא שירה כים וכו' אין אנו מספיקין להודות לך ה' אלהינו עד תשתחוה [ג] בא"י רוב ההודאות? רוב ההודאות ולא כל ההודאות? אמר רבא אימא "האל ההודאות" א"ר פפא הלכך "נימרינהו לתרוייהו "רוב ההודאות והאל ההודאות", ואלא קשיא ל"ש האי דשמע משמע הא דהוא מחזי דשמע משמע היינו בשורות טובות ותנן על בשורות טובות אומר ברוך המוב והמעיב אלא אידי ואידי דחזי מרחי ולא קשיא הא דאתא פורתא הא דאתא טובא ואב"א הא והא דאתא טובא ולא קשיא הא דאית ליה ארעא הא דלית ליה ארעא, ליה ארעא המוב והמעיב מברך והא (*תנן) בנה בית חדש וקנה כלים חדשים אומר ברוך שהחיינו והגיענו לזמן הזה [ג] שלו ושל אחרים אומר המוב והמעיב לא קשיא "הא דאית ליה שותפות הא דלית ליה**

שותפות והתניא קנרו של דבר על שלו הוא אומר ברוך שהחיינו וקיימנו על שלו ועל של חבירו אומר ברוך המוב והמעיב; וכל היכא דלית לאחרינא בהדיה לא מברך המוב והמעיב **ואתניא** אמרו ליה ילדה אשתו זכר אומר ברוך המוב והמעיב להי בזכר תש"ר? התם נמי דאיכא אשתו בהדיה דניחא ליה דאית ליה שותפות הא דלית ליה ולבסוף הוא אומר ברוך המוב והמעיב התם נמי דאיכא אחי דקא ירתי בהדיה תש"ר **ר' ישיני יין** א"ר לברך ישינו מקום צריך לברך ואי"ר יוסף בר אבא א"ר יוחנן משום ר' שמעון שינוי יין א"צ לברך אבל אומר ברוך המוב והמעיב? התם נמי דאיכא בני חבורה דשתו בהדיה: בנה בית חדש וקנה כלים חדשים וכו': א"ר הונא לא שנו אלא שאין לו כיוצא בהן אבל יש לו כיוצא בהן א"צ לברך ור' יוחנן אמר אפילו יש לו כיוצא בהן צריך לברך מכלל דקסבר בנה בית אחד לומר שהחיינו לא קסבר בנה בית אחד=שתין לו שותפות בה ועליה מברך שהחיינו **אבל** גמיס דלית ליה למרעא שותפות בה שום לא שמרי בה שותפות שום לא קסבר. **קלרו** של דבר. כלומר כללו של דבר: **ולבסוף הוא לומר המוב והמעיב** על כשורות הירושה שבשלחה שבשלחה לו ירושה מלביו שכן בשרושו מה לביו ויורשו כלומר הגיע נכסים: **שיטוי יין**. שחה יין בשטוחה והביחו לו יין: **ר"י לומר מפיו יש לו כיוצא בהן**. מירושה הוחיל ועשין קנין חדש היה לחלו לריך לברך: **מקום**. יש מכלן והלך לביח חחר והביחו לו יין: **ר"י לומר מפיו יש לו כיוצא בהן**. מירושה הוחיל ועשין קנין חדש היה לחלו לריך לברך: **בחקופתה**. מקום שהיה מזורח שם לחחלת היקפה היה שעת חליית המזורות ומלו החחילה להקיף ולשמש: **לימת הוי**. לחחמה בחקופתה קלי: **כל כ"ח ניסן**. של חקופה ניסן (בשנה) כ"ח כשחוזר מחזור גדול של חמה להיות חקופה בשעת חליית המזורות בשבחלי תורה אור היה שעה חחלת ליל ד': **בחורחת** דחלת עבחי ד'. שהעריב שחשו של ג' בשבת ויחחיל ליל ד': **עבחי**. ליל כדחמר בפסחים בשמעתח קמייחח (דף ג.) לחיכח דוכחח דקרו לליליח עבחי: **שבחלי**. שם שעה רלחשובה של ליל ד' שבחושה שעה נהלו מזורות ושבע שעות הן וחזרות חלילה שנ"ם מכ"ל חמלח בהקף סדרן של עולם סימני שעות חחלת הליולות כנ"ל חל"ם חולפי שבח כוכב. חחלת ליל ב' לדק. חחלת ליל ג' טגה. חחלת ליל רביעי שבחלי. חחלת ליל ה' חמה. חחלת ליל שבת לבנה. חחלת ליל שבת מחדים. וסדר חחלת הימים כעולת חחחר חל"ם כנ"ל וחקופה מוסכת מחכרחה ז' שעות ומחלה לומר מחחרחת חחר היום והשעה שנפלה בה חברחה ז' שעות ומחלה הרי שלשים שעות לחרבע חקופות הרי יום ורביע לשנה. לד' שיש חמשה ימים למחל שחין חקופה טופלת בחחלת הלילה חלח לסוף ד' שיש שהוח מחזור קטן וז' מחזורים קטנים למחזור גדול וסימנך דב"ז הגל"ח הרי שחינה בחה לחחלת ליל ד' חלח מכ"ח שיש לכ"ח שיש בראש כל מחזור קטן בחה לחחלת הלילה ובראש מחזור הגדול בחה לחקופה הראשונה שהוח ליל ד': **לומר ברוך שעשה בראשית**. קיס ולהו חלח בשחנה פרט מהלוכו ע"י חדם מסס ומעלה לכל מסס ולומנה הסיבוהו בני חדם דרך חחרים: **והחידנח דשניה פרשני**. מלמעלה לגבר חין מברך עלין שעשה בראשית חלח מחיכי דקירח ולעיל לחיכי דקירי שם מחוז שהוח על הפרט: **חדין**. חריפין מיח וקלין לשקול במחזים וטוכים לשעות שחין מכבידין לח הגוף: ה"ג **והחי דניחוכי** משום דמשמעי ביומח דמשמע לין לריך לברך בורח פרי הגפן בשחר פירוחים שחין לריך לברך: **ר' יוחנן חומר כו'**. חין לריך לברך בורח פרי הגפן חלח על פירוח שיש להם עיקר וגידול ולח על פירוח שחין להם עיקר וגידול: **ר' יוחנן חומר כו'**. חין לריך לברך בורח פרי הגפן חלח על פירוח שיש להם עיקר וגידול ולח על פירוח שחין להם עיקר וגידול:

מסורת השי"ס
שבחלי
פסחים ו: ע"ש
[כתובות סה:]
[תניא]
פסחים קח:
* גליון השי"ס
גם' ואימת מי אמר לבי'. בעיון שלך מאי לבי'. ופ"ק דכתב' פירושים על ממהבחקופה:

מג א מיי' פ"י מהלכות ברכות הי"ג סמג עשין מ עוש"ע או"ח סי' רכט סעיף ג:

[וכן משמע לעיל]

מד ב מיי' שם הל' מ סמג שם עוש"ע

מה ג שו"ע או"ח סי' רכח סעיף ב:

מו ד מיי' שם הלכה ב סמג שם עוש"ע או"ח סי' רכח סעיף ו:

מז ה ו ז ח מיי' שם הלכה ה עוש"ע שם סעיף ב:

מח ם מיי' שם הל' ג סמג שם עוש"ע או"ח סי' רכד סעיף ו:

מט י עוש"ע או"ח סי' רכח סעיף ו:

נ כ מיי' ופמג שם עוש"ע שם סעיף ב:

נא ל מיי' פ"יד מהלכות ברכות הל' ג סמג עוש"ע או"ח סי' קמח סעיף ו:

נב ם מיי' שם פ"ט הלכה ט סמג שם עוש"ע או"ח סי' קמח סעיף ו:

[ופי' הימב תוס' פסחים קמ. ד"ה שיטוי יין]

נג נ מיי' שם עוש"ע שם סעיף ד:

נד ס מיי' פ"י מהלכות ברכות הל' ו סמג שם עוש"ע או"ח סי' רכב סעיף ג:

[ע מיי' שם]

[רב סונח]

רב נסים גאון

על הנשמי', ועל בשורה, שברנות הוא אומר ברוך השב המעיב. נרסי' בגמ' דבני מערבא מה ראו לספוך בשורות טובות לירידת גשמים ר' ברכיה בשם ר' לוי על שם פים קרים על נפש עיפה ושמועה טובה וכו' ועיקרה בבראשית דר' אושעיא והכין אמר הכם מה שמועה כ' השוב והמעיב:

תת נוסחא

מברכים טוב ומטיב

על הנשמים

תהלות הב"ח

(ו) תוס' ד"ה סמוך וכו' יוסף מדלי ליה תוספות

מהבה

טסכי מסיים נה ר':

קוטרים על הגל

תהלות הגר"א

[ה] גמ' לגנה נגבורתה ובוכבים במסילותם ומזלות כסדרן. כ"ב ג"י כרי"ף ורמ"ם בפרקה במשמעותם בפסח:

[ג] שם עד תשתחוה. כ"ב ויירומו לת שמן מלכנו. ניכסת ר"ף ורמ"ם:[ג] שם (שלו ושל אחרים לומר בטוב והמעיב) תפ"מ:

[ד] רש"י ד"ה בנה בית חדש עד ד"ה ר"נ. ממתק: [ה] שם ד"ה בגבורה. קללו של דבר. כלומר כללו של דבר שכולו שלו ושל אחרים לומר שהחיינו שלו ושל אחרים בטוב והמעיב. כ"ג:

נוסחא ומגהה

א ⓘ ⓙ

ב לישנות ארוכות ר' יהושע בשיטה תנאים מברכים תרומה ר' אושעיא ברוך חכם מזון ברוך חכם מזון ברוך חכם מזון